

Feledhetetlen aranylányok

Török Bódogra ma is felnéznek a sportág élő legendái

Nagyszerű eredményre, csodálatos évfordulóra emlékeznek a sportbarátok: negyven esztendeje, november 13-án Dortmundban világbajnoki aranyérmeket nyert a magyar női válogatott. A Népsport 1965. november 14-i számának címlapján ezt röpítette világgá.

SIMON JÓZSEF

A vb-döntő tudósításában ez állt: „A világbajnoki címért: Magyarország–Jugoszlávia 5:3 (3:2). V: Rostmanith (NSZK). Góljelzők: Westergard (dán) és Szuszlov (szovjet). Magyarország: Rothermel – Balogh, Csenkiné, Schmidtne, Hajekné, Ignác, Lengyel. Csere: Guricsné, Romhányiné, Jóna, Jányané. Gólszerző: Lengyel (2), Schmidtne, Hajekné, Romhányiné, ill. Rebernjak (2), Jasic.”

Aranylányok... Még akkor is így nevezzük őket, ha ma már a legtöbben nagymamák. Ők mégis aranylányok, mégpedig nagyon ritka társaságban. Ugyanis kézilabdában világbajnoki címet magyar együttes – Török Bódog 1965-ös csapata mellett – csak egyszer, 1949-ben nagypályán szerzett. Persze aranylányok a 2000-ben Eb-t nyerő Mocsai-csapata tagjai is, ám most a 40 évvel ezelőtti klassziszokat ünnepelejük.

NO SZTALGIAESTEK A RÉGI „FAHÁZBAN”

Fleckné Babos Ágnes akkor a fiatalabbak közé tartozott a maga 21 évével, s az életét azóta is meghatározza a kézilabda meg a sport.

„Fővel később, már Testnevelési Főiskola befejezése után, majd a kilencvenes években, Laurencz László szövetségi kapitány sikeres csapatának másodvezetőjeként ébredtem rá, hogy mi is volt a világbajnok együttes sikerének titka – mondta Fleckné Babos Ágnes. – Elképesztően erős közösségi szellem uralkodott a keretben, amelyet Török Bódog káprázatosán fogott össze, hiszen ő több volt kapitánynál. A dortmundi aranyérem megszerzéséhez hasonló élményem tíz évvel ezelőtt volt, amikor a magyar együttes kispadján izgultam a bécsi helyi világbajnoki döntőben, amelyet Dél-Korea nyert meg. Másfél éve átvettem Török Bódogtól az öreglányok nosztalgia válogatottjának irányítását, amelyben a negyven évvel ezelőtiek közül már csak a hatvanéként éves Szőkéné Bognár Erzsébet játszik.”

sebb tanítványai közé sorolta annak idején Török Bódog Szőkéné, akivel szerda este mentek a nosztalgia válogatott edzésein manapság is találkozhatunk az FTC régi csarnokában, a legendás „faházban”.

„Még ma is óriási élmény, ha kézilabdát vettek a kezembe – magyarázta Szőkéné, aki a vb-n Jányanéként lépett pályára. – Gondolom, a lányok közül nem csak én érzem úgy, hogy egész életünk döntően meghatározta a negyven éve elért fantasztikus siker. Hasonló élményben nem volt részem sem a sportban, sem a magánéletben, de a válogatott 1971-es világbajnoki bronzérmére is szívesen gondolok vissza, valamint az FTC-vel ugyan-

Török Bódog tanácsai ma is aranyat érnek

A szeretet hármasszója

Az aranycsapat mestere, Török Bódog (82 éves), még manapság is semmihez sem hasonlítható lelkesedéssel, tüzzel beszél hajdani játékosairól, a 40 évvel ezelőtti csapat erényeiről, valamint a munkatársairól.

„Óriási szerencsém volt, mert nem csupán tehetséges, hanem szorgalmas, okos és a nagybéti életben is tökéletesen helytálló lányokkal, asszonyokkal hozott össze a sors a batvanas évek közepén – mondta a mester, aki 1955 és 1979 között ült legjobbjaink kispadján. – Legendás csapatunkat a szeretet hármasszója jellemezte és tartotta össze. Tagjai szerették a sportágat, szerették egymást és szerették a hazát. Ez még akkor is igaz, ha kissé patetikusnak hangzik. A szeretet és egymás megbecsülése minden nehézségen átgépjő érzésvilágát alakított ki a játékosok között. A válogatott akkori tagjai nem a pénzért sportoltak. Munkából jötték edzésre, és civil foglalkozásukban is megállták a helyüket. Nekik nem kellett külön pszichológus, sem segéd vagy kapusedző. Munkánkat Szemes László főtitkár és Gáti Lajos

ebben az esztendőben játszott BEK-döntő is feledhetetlen marad. Ki tudja, milyen eredménylistánk lenne, ha akkoriban is rendeztek volna Európa-bajnokságot, és a női kézilabda nem csak Montrealban kerül az olimpiára.”

A HAJDANI KERET ERŐS OSZLOPAI

A hatvanas években a világ legjobb kapusai a magyar együttesben játszottak. A csapatkapitány Guricsné Pásztor Erzsébet és Elek Rothermel Anna a válogatott legerősebb oszlopai közé tartoztak.

„Nálunk a családban manapság is minden a kézilabda körül forog – mondta Elek Rothermel Anna. – Akad némi gondom az egészsé-

gemmel, már nem könnyen mozdulok ki itthonról, de a férjem, Gyula, a Fradi volt edzője még mindig aktív a népliget szakosztályban, fiunk, Gábor pedig a Csömörben játszik. A régi társakkal személyesen és telefonon is tartom a kapcsolatot. A Fradi-családból tartozni nekem ma is a világ legesodásabb érzése, hasonló, mint az aranyélmény volt Dortmundban. A világbajnokságot megnyerő csapat motorja és éltetője Török Bódog volt.”

Az aranycsapat többi tagjának sorsáról és mai életéről is sikerült néhány fontos információt kapnunk Babos Ágnesnél.

Markovitsné Balogh Márta sokáig spanyolt és testnevelést tanított, jelenleg otthon van, és unokájával (Markovits Lászlóval, a

Népsport

A MAGYAR TESTNEVELÉSI ÉS SPORTSZÖVETSÉG LAPJA
VASÁRNAP, 1965. NOVEMBER 14. * Ára: 60 fillér * XXI. ÉVFOLYAM, 226. SZÁM

Nagy küzdelemben világbajnok lett a magyar női kézilabda-válogatott

A VILÁGBAJNOK CSAPAT TAGJAI
(Zárójelben válogatottsági számok)

 Jóna Magda Bp. Spartacus (51)	 Romhányi Józsefné Goldberger (41)	 Gurics Györgyné Bp. Spartacus (36)	 Csenki Györyné Bp. Spartacus (31)
 Rothermel Anna VM KÖZERT (29)	 Hajek Károlyné Bp. Spartacus (27)	 Balogh Márta Bp. Spartacus (26)	 Hanus Ágnes Goldberger (23)
 Ignác Ilona Goldberger (21)	 Lengyel Erzsébet TFSE (20)	 Jánya Ferenccé FTC (14)	 Giba Márta FTC (12)
 Babos Ágnes TFSE (5)	 Schmidt Jenőné Pécsi Bányász (23)		

A csodás sikert címlapján ünnepelte a Népsport (a Nemzeti Sport elődje), és közölte valamennyi magyar játékos portréját

Vasas elnökének gyermekével) törődik.

Csenkiné Varga Zsuzsa továbbra is él-hal a kézilabdáért, legutóbb a Cornexiben az utánpótlással foglalkozott. Korábban a női serdülőválogatott szakmai munkáját is irányította.

Takácsné Giba Márta nyugdíjasként a családjának él, illetve visszajár dolgozni. A nosztalgia válogatottba már nem jár.

Hajekné Végh Ágnes az unokáinak él, a férje is kézilabdázó volt, és a család érdeklődése megmaradt a sportág iránt.

Hanus Ágnes TF-et végzett, Németországban telepedett le. Sokat jár haza, a közelmúltban házat is épített Egerben.

Ignác Ilona TF-et végzett, majd Belgiumban találta meg a boldogulását. Edzette a belga női felnőtt-, majd juniorválogatottat.

HÜSÉGESEK MARADTAK A SPORTHOZ, A JÁTEKHOZ

Ritterné Lengyel Erzsébet hűséges maradt Veszprémhez. A TF-en diplomázott.

Romhányiné Tóth Mária a családjával él Budapesten, az egészségi állapota sajnos nem a legjobb.

Guricsné Pásztor Erzsébet edzősködött a Bp. Spartacusban, majd fiatalokkal foglalkozott. Fia, Attila a Vasas menedzsere.

Lendületben a sportág

Kiss István, a magyar szövetség elnöke nem tudott meghatottság nélkül beszélni a sportág legnagyobb magyar sikerét kiharcoló játékosokról és edzőjükről.

„Török Bódog és együttese új korszakot nyitott a kézilabda boni történetében – mondta az elnök. – Emlékszem arra, hogy a világbajnoki aranyérem megszerzése milyen nagy lendületet adott a sportág fejlődésének hazánkban. Sorban álltak a fiatalok a klubokban, hogy elkezdjék kézilabdázni. Az aranylányok közül a legtöbb a Bp. Spartacusból, Nádori Pál keze alól érkezett a keretbe. Szövetségünk azóta is roppant büszke a legendás aranycsapatra és világbírú, örökifjú szövetségi kapitányára. Szerencsére ez a csodálatos együttes nemcsak a jubileum kapcsán jut eszünkbe, hanem többször is reflektorfénybe kerül. Tagjai, akiknek többsége nem szakadt el a sportágtól, megjelenésével a legnagyobb örömeinkre rendszeresen emeli a hazai világtárgyversenyek, jelentősebb tornák rangját.”

AKIK MÁR NINCSENEK KÖZÜNK

JÓNA MAGDOLNA (1934–1993). Egyedülálló világszám volt, ahogyan a svédcsavart lötte: nyújtott karral, a teste fölött engedte el a labdát. Erre a trükkre nem számítottak sem a védők, sem a kapusok. A kivételes tehetségű balátlövő a Vörös Meteorban Nádasi Lajos edzőtől tanulta a legtöbbet, és tudása Török Bódog keze alatt teljesedett ki.

SCHMIDTNÉ HOLUB MÁRIA (1944–1994). Átlövő volt, de kapusként kezdte pályafutását, ezért sokat tudott a védekezés tudományából. Pécselt Zákányi Bálint volt a mestere.